

Nghe thầy đọc thơ

Em nghe thầy đọc bao ngày
Giếng thơ đỏ nắng xanh cây quanh nhà
Ê Mái chèo nghe vọng sông xa
m em nghe tiếng cửa bà năm xưa
Nghe trăng thỏ đông tàu dừa
Rào rào nghe chuyển cơn mưa giữa trời
Chêm yêu tiếng hát nụ cười
Nghe thơ em thấy đất trời đẹp ra.
Trần Đăng Khoa

Mùa xuân - mùa hè

Mùa xuân hoa nở đẹp tươi
Bướm con bướm mẹ ra chơi hoa hồng
Bướm mẹ hút mật đầu bông
Bướm con đùa với nu hồng đỏ hoe.

Tui sao khi chớm vào hè
Lờn xao tiếng sẻ tiếng ve báo mùa
Rộn rảng là một cơn mưa
Trên đồng lúa chín cũng vừa uốn câu.
Đinh Hải

Tiếng chim buổi sáng
Đang ra trời rộng đến đâu
Trời xanh như mới biết lần đầu mới xanh
Tiếng chim lay động lá cành
Tiếng chim đánh thức chồi xanh dậy cùng.
Tiếng chim vỗ cánh bầy ong
Tiếng chim tha nắng rải đồng vàng thơm.
Gọi bóng lúa chim về thôn
Tiếng chim nhuộm ống cây rơm trước nhà.
Tiếng chim cùng bé tưới hoa
Mát trong từng giọt nước hòa tiếng chim.

Đinh Hải

Bài ngô

Bài ngô quê em ngày càng xanh tốt. Mới dạo nào cây ngô còn lấm tấm như mạ non. Thế mà chỉ ít lâu sau, ngô đã thành cây rung rung trước gió và ánh nắng. Thường lá ngô rộng dài, trở ra mạnh mẽ hơn nà. Trên ngọn, một thùy búp như kết bằng nhung và phấn vươn lên. Thường đàn bướm trắng, bướm vàng bay đến, thoáng đó rồi bay đi. Túp trong cuống lá những búp ngô non như lên và lớn dần.

Nguyễn Hồng

Quê hương

Quê hương là chim khế ngọt

Cho con trèo hái mỗi ngày

Quê hương là đường đi học

Con về rợp bướm vàng bay

Quê hương là con diều biếc

Cười thơ con thả trên đồng

Quê hương là con đò nhỏ

Em tắm khua nước ven sông...

Đỗ Trung Quân

Quyển vở của em

Quyển vở này mở ra
Bao nhiêu trang giấy trắng
Trình dòng kẻ ngay ngắn
Như chúng em xếp hàng
Lật từng trang từng trang
Giấy trắng sờ mát rười
Thơm tho mùi giấy mới
Nằm nốt bàn tay xinh
Ôi quyển vở mới tinh
Em viết cho sạch đẹp
Chữ đẹp là tính nết
Của những người trò ngoan
Quang Huy

Cây gạo

Cây gạo già mỗi năm lại trở lại tuổi xuân, cành nặng trĩu những hoa đỏ mọng và đầy tiếng chim hót. Chỉ cần một làn gió nhẹ hay một đôi chim mới đến là có ngay mấy bông gạo lìa cành. Những bông hoa rơi từ trên cao, đài hoa nặng trĩu xuống. Những cánh hoa đỏ rực quay tít như chong chóng nom thật đẹp.

Hết mùa hoa, cây gạo lại trở về với dáng vẻ xanh mát trầm tư.

Vũ Trí Nam

Việt Nam đất nước ta ơi!

Việt Nam đất nước ta ơi!

Mênh mông biển lúa đâu trời đẹp hơn.

Cánh cò bay lả dập dờn.

Mây mờ che đỉnh Trường Sơn sớm chiều.

Quê hương biết mấy thân yêu.

Bao nhiêu đời đã chịu nhiều thương đau.

Mặt người vất vả in sâu.

Gái trai cũng một áo nâu nhuộm bùn.

Đất nghèo nuôi những anh hùng.

Chim trong máu chảy lại vùng đứng lên.

Làm anh
Làm anh khó đấy
Phải đầu chuyen đũa
Với em gái bé
Phải người lớn cơ.

Khi em bé khóc
Anh phải dỗ dành
Lúc em bé ngã
Anh nâng dịu dàng.

Mẹ cho quà bánh
Chia phần em hơn
Có đồ chơi đẹp
Cũng nhường em luôn.

Làm anh thật khó
Nhưng mà thật vui
Ai yêu em bé
Chỉ làm được thôi.

Phạm Chi Thanh Nhàn

Mùa hè

Mùa hè hoa rau muống
Tím lấp lánh trong đầm
Con mưa rào ập xuống
Cá rô rạch lên sấm.

Mùa hè nắng rất vàng
Bãi cát dài chơi nắng,
Con sông qua mùa cạn,
Nước dềnh rộng mênh mang.
Ca Tử

Hành trình của bầy ong

Bầy ong rong rười trăm miền
Rù rì đôi cánh nổi lên mùa hoa.
Tối rừng hoang với biển xa
Đất nơi đâu cũng tìm ra ngọt ngào.
Tểu hoa có ở trời cao
Chỉ bầy ong cũng mang vào mật thơm.

Nguyễn Đức Mậu

Mùa xuân

Mùa mùa xuân xôn xao, phơi phơi. Những hạt mưa bé nhỏ, mềm mại, rơi mà như nhảy nhót. Hạt nọ nối tiếp hạt kia đầu xuống lá cây ở cùng mọc lá xuống mặt ao. Mùa đông xám xịt và khô héo đã qua. Mặt đất đã kiệt sức bừng thức dậy, âu yếm đón lấy những giọt mưa ấm áp, trong lành. Đất trở lại dịu mềm, lại cần mẫn tiếp nhựa cho cây cỏ. Mùa mùa xuân đã mang lại cho chúng cái sức sống ỉ dầy, tràn trên các nhánh lá, mầm non. Và cây trả nghĩa cho mưa bằng cả mùa hoa thơm trái ngọt...

Nguyễn Thị Như Trang

Trâu ơi

Trâu ơi, ta bảo trâu này
Trâu ra ngoài ruộng trâu cày với ta
Cấy cày vốn nghiệp nông gia
Ta đây trâu đấy ai mà quản công
Bao giờ cây lúa còn bông
Chỉ còn ngọn cỏ ngoài đồng trâu ăn.
Ca dao

Giếng hò trên sông

Điệu hò chèo thuyền của chị gái vang lên. Tôi nghe như có cơn gió chiều thổi nhẹ qua đồng, rồi vút bay cao. Đôi cánh thần tiên như nâng tôi bay lên lơ lửng, đưa đến những bến bờ xa lạ. Trước mắt tôi, vừa hiện ra con sông giống như sông Chu Đồn từ ngang trời chảy lại...

Võ Quảng

Tre Việt Nam

Chung nhau tre chẳng ở riêng
Lũy thành từ đó mà nên hơi người
Cho dù thâm gãy cành rơi
Vẫn nguyên cái gốc truyền đời cho con

Loài tre đâu chịu mọc cong
Mới lên đã thẳng như chông lạ thường
Lung trần phơi nắng phơi sương
Có manh áo cộc tre nhường cho măng

Măng non là búp măng non
Đã mang dáng thẳng, thân tròn của tre
Năm qua đi, tháng qua đi
Tre già măng mọc có gì lạ đâu
Nguyễn Duy

Suối

Suối là tiếng hát của rừng
Trôi cơn mưa bụi ngập ngừng trong mây
Trôi giọt sương của lá cây
Trôi trong vách đá mạch đầy tràn ra.
Trôi lòng khe hẹp thung xa
Suối giang tay hát khúc ca hợp đồng
Suối gặp bạn, hóa thành sông
Sông gặp bạn, hóa mệnh mông biển khơi.
Em đi cùng suối, suối ơi
Lên non gặp thác, xuống đời thấy sông.
Tú Duy Chông

Khởi chiều

Chiều chiều từ mái ra vàng
Lanh rờn ngon khởi nhẹ nhàng bay lên.

Chăn trâu ngoài bãi bé nhìn
Biết là bếp lửa bà nhen chiều chiều.

Nghe thơm ngậy bát canh riêu
Vời nổi cơm ừ canh riêu tếp đầy.

Khởi ơi vươn nhẹ lên mây
Khởi đừng bay quẩn làm cay mắt bà.

Hoàng Cá

Đồ câu và Kiến

Bên dòng suối trong và mát, có một chú Đồ Câu đang uống nước thì thấy một chú Kiến nhỏ rơi xuống trời lập lờ. Chú ta đang gắng hết sức vùng vẫy hòng thoát khỏi dòng nước cuốn. Nhưng vô ích, chú ta chẳng thể nào bơi vào bờ được.

Đồ Câu rui lòng thương xót ngắt một cành cỏ ném xuống nước cho Kiến làm cầu treo lên. Thế là Kiến ta thoát nạn.

Lép-tôn-xtôi

Giàn bầu năm

Giàn bầu năm ngoài sân, dây leo và lá chằng chịt lấp kín ô giàn nữa. Giàn bầu đã làm dịu hẳn cái nắng tháng tư ở trước mặt nhà. Ánh nắng đổ xuống giàn, khi lọt xuống sân bị cái cốt xanh ngắt của cây lá bọc qua một lượt. Chiều đang hấp háy mát, ngẩng đầu ngắm những quả bầu năm buông thõng ngang mặt. Cái áo Chiều mặc biến thành áo lụa màu xanh. Tràn gió nam từ ngoài lũy tre thưa đưa vào làm và đung những bình rượu tự nhiên... Trái bầu năm còn tươi lừng lừng dưới giàn như một cái bình rượu tạc bằng khối ngọc bích đều sắc, nhẵn và bóng.

Nguyễn Trâm

Mùa hoa bưởi

Mỗi mùa xuân thơm lừng hoa bưởi
Rắc trắng vườn nhà những cánh hoa vương
Em lại nhớ ngày xưa anh ra thăm
Cũng giữa mùa hoa bưởi ngát hương.
Cây bưởi đào hai cành anh chiết
Em đã cắt trồng bên cạnh giếng khơi
Qua ba năm sau, nhanh quá nhỉ
Bưởi em trồng cành lá đã xanh tươi.
Đẹp lắm anh ơi! Con sông Ngân Phố!
Sáng cả đời bờ hoa bưởi trắng phau!
Nay mai những chuyến đò xuôi ngược
Bưởi quê mình rời bến nối đuôi nhau...

Cô Hùng

Hoa học trò

Hoa phương là hoa học trò. Mùa xuân, phương ra lá. Lá xanh um mát rượi ngon lành như lá me non. Lá ban đầu xếp lại còn e ấp, dần xòe ra cho gió đưa đẩy. Bình minh của phương là màu đỏ còn non, nếu có mưa lại càng dịu. Rồi hòa nhịp với mặt trời chói lọi, màu phương mạnh mẽ kêu vang. Hè đến rồi! Khấp thành phố bỗng rực lên như đến Tết nhà nhà đều dán câu đối đỏ.

Huân Diệu

